

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТAK ЗА КРАЉЕВО И ОТАЦБИНУ © УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Саша Димитријевић

Зоран Туцаковић

НАДЖЊЕВАЊЕ

Гађали ме из оружја разних,
Рањавали и душу, и тело.
Ти ме, Дано, понајвише рани;
Разочаран, сада шмрчем бело.

- А зашто си нарав променио
После много претрпљеног бола?
Ил' си такав од почетка био,
Од Титовог козарачког кола?

Заборавлаш кад нас приведоме,
Од батина силних оплавиш...
Прекори ме твоји изједаше,
Ија вишне не могу да пишем!

- А што ниси написана дела
У реалност фино преточио,
Него си се, вода те однела,
Уз крвнике наше подбочио?

Јао мени! Што, за име света,
Да ме прати црна магистрала?
Опростићу што сам био «Мета»,
Опростићеш и ти, Богу хвала!

- Хоћу, хоћу! С тобом ћу се најзад
Опростићи трајно и без мука,
На кад опет у невољу зглашаш,
Пружиће се левичарска рука!

Слушај, жено, немој да си глупа:
Започнимо љубав из почетка,
Да напокон осетимо скупа
Благодати новога поретка!

- Збогом, збогом! Путуј, игумане,
Манастири сви су порушени.
Брзо ћеш се присетити Дане,
Сетићеш се и савета њених!

Продајем савест.
Гарантовано не гризе!

Централно место у
Србији није у средини,
нега на врху!

Н. Џ. Вујовић

Брод тако лепо тоне да ни један
пашов није побегао!

Кад то што тврдимо да смо по-
стали од мајмуна толико вређа
мајмуне, колико ли тек тврђа
да нас је створио Господ, вређа
Господ?

Кад су младе, женама је
најважније како изгледају. Када
су старе, такође!

Д. Јовановић

Мићун Павићевић

ФИЋИНЕ МУКЕ

Драгољуб Филиповић, звани
Фића, учитељ и песник високог
стила.

Он је дао чувене »Косовске
божуре«.

Био је учитељ у Аранђеловцу
(умро 1934. године).

Као велики демократа, увек
се пејкао са малограђанима и
наланчанима из Аранђеловца,
иначе љутим радикалима.

Некако иза ослобођења и
уједињења, промени се влада,
те у владу као министар или за-
ступник, уђе за ресор просвете
— муслиман.

Кад се за то сазнalo, у
Аранђеловцу, Фића се налазио
у берберници. Један од паланча-
на аранђеловачких затече Фићу
како се брије, па ће:

— Е, Фићо, сад те јебаше!
— А ко, бре? — рећи ће
Фића зачућено.

— Па Турци! Министар тије
сада тај и тај. Сад ћеш да скик-
неш на Чукарицу. Готово је с
Аранђеловцем.

На то ће Фића избацити чу-
вене стихове:

Чукар, Чукар, Чукарице,
Чукнem ти га нани —
Кад Божуру косовскоме
Суде муслимани.

Фића није написао Чукарицу,
али је скикнуо из Аранђеловца.

Пропали смо тепкоће, али нису
оне нас!

Нема те функције за коју они
немају функционера!

Србима највише замерају што
једу и пију!

Р. Д. Блажић

Срби су непобедиви ратници.
Зато су кад остану сами са со-
бом,
у миру – вечити губитници!

Не представљају политичари
народ, него будале!

Д. Бунарџић

Михаил Задорнов
**ОКРЕНУТО
НА ГЛАВАЧКЕ
31**

КЛЕЧИМ НА КОЛЕНИМА,
ДЛАНОВЕ СКЛОПИВИШI,
К СВЕЋИ ДОГОРЕЛОJ
ПОГЛЕД
ПРИЛОЖИВШI...

ГЛАВО МОЈА ГЛУПА,
БЕЗНОГА, БЕЗРУКА...

НА НЕБУ ТРИ ЗВЕЗДЕ,
ТО СМОЈА И ТИ...
(Овај се није истицао у
школи са позивањем
аритметичке)

ЈА УЗЛЕЋЕМ У НЕБЕСА
И ТАМО ПЛАШИМ
ЗВЕЗДЕ...
(Не дао ти Бог да видиш ту
њушку)

ЈЕДНОМ РУКОМ
ГЛАДИШ МОЈЕ КОСЕ,
ДРУГОМ ТОПИШ НА МОРУ
БРОДОВЕ...

БЕЗ ЖУРБЕ, ТИ С
КАВАЉЕРОМ
БРЗО УСТАДЕ И ОДЕ...

ЈА ХОЋУ МИРНО ДА
СПАВАМ,
ЈА ХОЋУ ТЕБЕ ДА
МАЗИМ...
(Па шта ти, у ствари, хоћеш?)

ГЛАВОМ НА СЕВЕР,
СРЦЕМ НА ИСТОК...
(Песма баксузног минера)

ПОКРИЈУ ОЧИ ТВОЈЕ
ХЛАДНОМ КОЖОМ РУКУ...
(Трилер)

ПОД КОЖОМ РУКУ
ДРХТУРЕ ОЧИ...
(Наставак трилера)

ИМА НЕШТО У МЕНИ
ШТО МЕ ВУЧЕ КА ТЕБИ...
(Ти, момче, ниси безнадежан
случaj!)

ХОЋУ ТАМО ГДЕ ЈАШУ
КАМИЛЕ,
ОД ЉУБАВИ ГДЕ СЕ ЛАЋА
ЊИШЕ...
(Тешко да ћеш остварити тај
сан!)

ТВОЈЕ ВЕЋЕ ОД
СМАРАГДА
КЛАСАЈУ НА
МЕСЕЧИНИ...
(Бујне веће!)

Најдубокоумнија песма:
ЗНОЈИМ СЕ, ЗНОЈИМ СЕ,
ЈЕР ЈЕ НОВА ГОДИНА!

**ИЗЈАВА
БОЛИ
ГЛАВА**

„Кажу да је у овом гра-
ду настало српска држа-
ва. Ако је тако, онда нас,
Србијо, уважавај, као своју
историјску престоницу.“

Муамер Зукорлић,
новопазарски санџак - бег

МРАВЦИ МЕ СПОПАШЕ ОД
МОЈЕ НАТАШЕ...
Тја, шта да се ради. Ваља ини
код венеролога.

Тајкунова песма:
СПРЕМАН САМ ПРОДАВАТ
ПЕСАК
ПО КОМЕ СИ ТИ ХОДИЛА...
(Предузимљив момак!)

САН ПРЕКРАСАН, ЈОШ
НЕЈАСАН...
(Ово и није тако глупо. Сан је
најлепши баш кад није сасвим
јасан)

*
Најпријатније ми је било
када су ми, пошто сам неке од
ових „шитова“ испчитао на екрану,
на улици пришли две шипа-
рице с „јавољицама“ у очима и
кикоћуни се, упитале да ли сам
чуо песму коју је Алегрова пева-
ла о царини Јекатерини:

- Да, чуо сам.
- И ви, чика Мишо, ништа

нисте приметили?

- Не.
- Како Вас није стид? Па у
песми су Јекатерину кочије сва-
ке вечери носиле у предграђе
Москве.

- Па шта?
- Чика Мишо... Вибаш не уме-
те да уловите миш? Јекатерина
је живела у Петербургу!
- Да, - сложио сам се – имала
је баш добре кочије!

Штарићи! Имладо покољење
почело је да се радује свету који
се изокренуо!

На расланку су ми предале
поклон:

- Ово смо, чика Мишо, на-
рочито за Вас записале, у дис-
котеки:

ПРОЛЕТЕЛО ЈАТО
ПТИЦА,
ЗАКАЛАО С
ТРЕПАВИЦА!

превео Драган Бунарџић

АФОРИЗАМ БРОЈА

Влада никада неће признати
независност Косова. Оно ће увек
бити део Европе!

Драган Бунарџић

БАРУТАНА

Спомен подиже Димитрије Јовановић, камен изреза Саша Ковачевић